

batterijen waren zonder enige dekking opgesteld) vluchtte na een voltreffer en een aanval van Duitse parachutisten het grootste deel van de bemanning weg.

Het materieel effect van de Duitse aanvallen op het vliegveld was gering: behalve een van de hangars vloog het hoofdgebouw in brand, maar die brand kon geblust worden; hinderlijk was wèl dat alle veldtelefoonverbindingen uitvielen. Het aantal slachtoffers was niet groot – zoveel te groter was evenwel het effect dat die eerste aanvallen op het moreel van de verdedigers van Ypenburg hadden. Een groot deel vluchtte weg in de richting van Rijs-wijk; een compagnies-commandant zag ze daar aankomen:

‘vele bloedende, halfnaakte, razende en tierende manschappen, enige sergeanten-majors en andere onderofficieren van de bureaux Ze hebben vrijwel geen van alle wapens. Het zijn de koks, de oppassers rustkamer, bureaux-schrijvers enz. Ik moet met kracht en door bruut optreden de paniekstemming onderdrukken en weglopers tegenhouden en slaag er in, ze wat te kalmeren.’¹

De neiging om van Ypenburg weg te vluchten werd versterkt toen om kwart voor vijf noord, west en zuid van het vliegveld Duitse parachutisten afgeworpen werden. Toen om 5 uur 24 het eerste échelon van acht Duitse transporttoestellen op Ypenburg neerstreek, waren van de negen zware mitrailleurs nog maar zeven bemand, van de elf lichte zes, de acht pantserwagens waren tot zes gereduceerd. Maar wat nog schieten kon, schoot op die *Junkers-52*'s. De eerste acht werden doorzeefd, verscheidene toestellen vlogen in brand. Het tweede en het derde échelon botsten gedeeltelijk op die eerste acht die niet konden weggkomen. Het vierde échelon waagde het niet, op Ypenburg te landen; van dat échelon landden sommige toestellen op Ockenburg, andere op het strand bij Kijkduin. De meeste *Junkers-52*'s die voor Ypenburg bestemd waren, weken tenslotte naar Waalhaven uit, maar een deel van de later komende maakte noodlandingen in de buurt van Ypenburg, bij Delft, in het Westland of in de polders tussen Delft en Gouda.

Daarmee was, dank zij het vastberaden verzet van het deel der grenadiers dat niet weggevlucht was, de Duitse luchtlanding op Ypenburg mislukt – niettemin viel het vliegveld in Duitse handen. De Duitse parachutisten wisten zich op verscheidene punten te verzamelen en rukten naar het vliegveld op – één groep langs de grote weg uit Delft; deze groep, versterkt door de inzitenden van enkele *Junkers-52*'s die daar een noodlanding uitgevoerd hadden, alles bijeen ca. vijftig man, dwong een veertigtal Nederlandse soldaten die

¹ Gevechtsverslag, aangehaald in Kamerling: *Vesting Holland . . . luchtlandings-troepen*, p. 86.